

Գտնված կրճի փափագածան գտնված եւ Երեւանի գտնված այ բաւ է իրենց համար: Միմիայով իր խօսքի ընկերով հետ, զարմեայ իմ զարման հետ և այսպէս ժամանակ կանցընեն ընտանուշադրութիւն չեն ընքը թէ ինչ կեդրեք իրենց կանտնով չի, սերը պարկիւր աս խօսքըն թէ՛ ահա՛ն կայացող երկիրն իմ կայացող քաղաքըն չեն մտածել թէ՛ ուր և որո՞ւն առաջին կեցած են: Իսկ ստակարի Աւետարանի կարդացած միջոցին դուրս կիշենն ստակարի շարժութեամբ, կարծես թէ՛ կրօնական պարտաւորութիւնը լիովին կատարեցին: Եւ ինքն ինքն վերել կայնին, բակին մէջ պիտի սպասեն անոնց, որք զիրենց տեսնեն: Եւ պատիւն պիտի ունենան, ու դուրս կենդանին իրենց ընկերով կը ցուցնեն իշխանացի: . . . Եւ այստեղանկարի փորձիկներն կը զայլմիտակցենն, իրենք տեղեկութիւն չունին:

Այս Մեծնդին առաջին օրն է, ամենամարդ, այդ և կանայք, մեծ ու պզտիկ եւ կեղծիք եկած, և հոծ թաղմութիւն մը իսկիկատարի Ս. խաչ եկեղեցին լեցուն էր: Չորս երիտասարդներ կայնած էին այն կողմն, չգիտէիմ որ պարտաւորեցն առած են իրենց ուսումն և կ'իթովիւն: Չորսն այն զանազան ձեւերով զարդարած էին իրենց գլխին մաշկերն, այդու իրենց զաղապարտիմ ցուցնել կուզէին այլոց ուսումնական կան և մշակութայնն ընթացաւորտ ըլլալն ինն: Ուր սիրտս կը զգարայ, եւր կը տեսնէիմ այսպիսի ցուցնելով ու անխնամ երիտասարդներ:

Պատահաբար մէկտեղ, ես ըսմ չհարկանալով առեւտրիմ կտրինք դարձան, և ուր կը գտնեն գիտե՛ք, գէպ ի վեր, վերաբար, կանանց առջին կայնած խումբն առջկանց, ու առջինցն դառնալով կ'ըսէին խօսիկ խնդարով: Թող այս իրենց անմայլութիւնքն: — Առջինցն կայնած է, բարձր, նստարկուն իմ վրայ, ուժի կամ տարրկան տղեկ մը, որ ականջ դնելով անոնց խօսքին կը տայ զիպի այն յարկ և թաւ հոգ չըլլին զգուշացնել այդ տղեկն և այսպէս ընտանակեցին բաւական:

Այս իրականութիւններն կէս ժամ առաջ սրբազան քարոզիմը յետ իւր քարոզիչն եւ արարածն, ըսած թէ՛ «Եթէ մեր գաւազան պիտի տալէ կրկնութիւն և կ'օնի հատարան բանն, ինչնմովին և կատարեան տալէ պարտ թէ՛ ոչ թողուով իրենց մի՛հակին մէջ թերին կը նմանի այն ստիպելն՝ որուն մէջ կէս մը ջուրը կ'սկսի յուզուել, մէկ կողմի մէջն ինքնով և ստիպող ցնցուցով կ'ընէ նայ գետին և կտոր կտոր կը լինի: Ինչպիսի տգէտ գաւառացիներն՝ որք՝ ինչ ուր, լրած, ինչ որ տեսած են իրենի մասին, իրենց հայրերին, այնպէս հաստատ կը մեղադրեն, և երբ հակառակ իւր զայնպարտ իրողութիւնն մը յայտնեն, յայտնամ միայն զեզ կը յանդիմանեն և կ'անգոստեն այն երես խակ կեանքիդ վերջ կուտան՝ մէկ զիւրողութիւնը: . . . »:

Ահա, այդ պարուններն ինչ հետ եւ խօսքին այս քարոզիմ, բայց ինչպէս ըսի իրենց խեղճ ըսելով մասնով թիւնով զբաւեռնալ ինքնով թերեւս չլսեցին և կամ եթէ խօսքին, իրենց համար չէր. զի իրենց կատարեան առած են: Սակայն ո՛ր, տակաւ թերին են, թող մտիկ ընեն իրենց քարոզիչին խօսքերին, որ իսկիկատարի Ս. խաչ կեղեցուն թաղմութիւնը ջերմութեամբ մէկ յառաջադրուցէր, սակայն երիտասարդաց մէկ կը պահի և բաշտակն շատ: Անոնք գրեթէ՛ Պոլսոյ ամեն եկեղեցեաց տեսած նմ, բայց չգիտեմ թէ ուրիշներ ուշադրութիւն ըրած են այս բանին:

Ուրեքն, սիրելի բարեկամներս, և տղայնմ մը այն ընթացքը և հաստատարութիւն մը ընե՛ք որ զգուշանալ այսպիսի շարժումներէ: Միանա՛նք սրբազան մը մէջ, հոս պէտք է մտնել մէկ պարկեշտութեամբ, ջերմութեամբ մէկ խառնարկ ստուի: Եւ ինչու չփափաքեմք զործագրելով այն ազգաց րկնացուն, թէ՛ չունին մեզի շափ կրօնը, բայց այնպիսի դիւրը և շարժում մը ունենան իրենց հայրականներն: Իրենց պարտաւորութիւնն մէկ, որ նախանման լինի մերին: Հակապատկերներն կ'օտնիկ պիտի գտնեմք մշտաց սփռութեամբ մեր ձին մէջ:

Մ. Բ.

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ

ՏՐ. Ա. ԱՆՏՐԻԱՏԻՍ
Նախկին բժիշկ Օսմանեան բանա

